

Ψυχής αλήθειες

Όποιος δεν είδε πόλεμο και κοφτερό μαχαίρι
δεν ένιωσε να τον χαράζει στο λαιμό
αγώνας άνισος τι' ναι να σου ειπεί δε ξέρει
δε ξέρει αυτός απο αίματα, ξίφος και γκρεμό

Όποιος δε γεύτηκε τη μοναξιά ενός κελιού
και φυλακή δε μύρισε ποτέ του
δε ξέρει πως στον πάτο μαύρου σκοταδιού
σε ρίχνει τ' άσπιλο χέρι ενός «ευεργέτου»

Όποιος ζωή εθυσίασε για κάτι ιερό
έχοντας μέσα του καθάρια την ψυχή
τον Εωσφόρο δε τον βλέπει σαν εχθρό
κι εκείνος σκύβει και το μέτωπο τού φιλεί

Όποιον όξος επότισαν αντί γλυκό νερό
κι εκείνος καρτερικά υπέμεινε τον πόνο
στο χόμα που τον σκέπασε θα δει ν' ανθίζει ανθό
καθώς θα τον καθίζουσε σε ασημένιο θρόνο

Σ' όποιον πατρίδα αρνήθηκε σε βάρβαρο να δώσει
κι έφυγε μ' άλλους ψέλνοντας πολεμικό παιάνα
ρίψασπις να μη λέγεται σαν τον ξανανταμώσει
του emήνυσε σφιχτόκαρδα η θαρραλέα μάνα

Όποιος τη μοίρα δέχτηκε όπως του ήταν γραμμένη
και τα όνειρά του έπαψε νωρίς να κυνηγά
στου φόβου τα ραπίσματα ζωή έχει υποταγμένη
γιατί η ψυχή δε πέταξε κι ας είχε τα φτερά

Αναγνώριση

Τα λιγοστά γραπτά του με προσοχή τα συνέλεγε.

Η ψυχή του ήταν κατατεθειμένη με κόπο μέσα σ' αυτά.

Τόσο πολύ, που σαν θα 'ρχόταν η ώρα να φύγει για το στερνό ταξίδι,

θαρρείς πως δε θα τον ένοιαζε,

γιατί όλη του η ύπαρξη,

όλο του το πνεύμα,

περικλειόταν σ' αυτές τις κόλλες χαρτί.

Ας μην τα διάβαζε κανείς,

εκείνος θα ζούσε μέσα από αυτά.

Έστυβε το μυαλό του να ανακαλύψει

τα μυστικά του κόσμου

και να κάνει την πένα του «να ζωγραφίζει», όπως έλεγε.

«Το έργο του αναγνωρίστηκε μετά θάνατον», θα έλεγαν χρόνια μετά.

Σαν την απόφαση που βγαίνει,

όταν πια ο κατηγορούμενος

δεν είναι εκεί για να την ακούσει:

«Κρίνεται αθώος τελικά, μετά από λεπτομερή εξέταση των στοιχείων».